

საქმე #1/1818-19
(გამოძიების №0-----)

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

30 სექტემბერი, 2019 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგია**

მოსამართლე - ალექსანდრე იაშვილი
სხდომის მდივანი - თამარ გიორბელიძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ლ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - გ-----ი (დაბადებული - 1-----,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი #0-----, ნასამართლობის არ მქონე,
მცხოვრები: ქ-----ში),

ადვოკატი - მ-----ი,

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19-108-ე
მუხლი.

დისპოზიცია: განზრახ მკვლელობის მცდელობა.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

2019 წლის 1 იანვარს, დაახლოებით 20:00 საათზე ქ. თბილისში, დ-----
-----ში მდებარე ბენზინგასამართ სადგურ „ვ-----ის“ ტერიტორიაზე გ-----

-----მა შელაპარაკებისა და კონფლიქტის დროს, ვ-----ს მოკვლის განზრახვით დანა დაარტყა გულ-მკერდის არეში, რითაც მიაყენა გულ-მკერდის მიდამოში შემავალი სიცოცხლისათვის სახიფათო ჭრილობა.

2. სასამართლომ დაადგინა:

2019 წლის 1 იანვარს, დაახლოებით 20:00 საათზე ქ. თბილისში, დავით ს-----ში მდებარე ბენზინგასამართ სადგურ „ვ-----ის“ ტერიტორიაზე გ-----მა აუცილებელი მოგერიების ფარგლების გადაცილებით - დანის გამოყენებით ვ-----ს გულ-მკერდის მიდამოში მიაყენა ჭრილობა, რომელიც მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა მძიმე ხარისხს, როგორც სიცოცხლისათვის სახიფათოს.

3. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

3.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

3.2. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ ბარბერას (Barberà) და სხვათა საქმეზე განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა. (იხ.: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, პუნქტი 68.). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა. (იხ.: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bullychev v. Russia, პუნქტი 32.).

3.3. ამდენად, სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე, განმარტავს, თუ რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, ასევე სასამართლო ბრალდების მხარის მტკიცებულებებს შეაფასებს მათი უტყუარობის, რელევანტურობის, საკმარისობის

თავალსაზრისით და განსაზღვრავს რამდენად ქმნის ეს მტკიცებულებები გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის სავალდებულო „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ სტანდარტს.

3.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარემ გ-----ის მიმართ წარდგენილი ბრალდების დასადასტურებლად სასამართლოს წარმოუდგინა დაზარალებულ ვ-----ის გამოკითხვის ოქმი, მოწმეების - გ-----

----- ჩვენებები, გ-----ის საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკის ოქმი, ამოღებისა და ინფორმაციის გამოთხოვის ოქმები, სასამართლო - სამედიცინო, ბიოლოგიური, ფონოსკოპიური და ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნები, ვიდეო ჩანაწერები და ნივთიერი მტკიცებულება (დანა), ვიდეოჩანაწერის დათვალიერების ოქმი, კერძოდ:

3.5. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 243-ე მუხლის თანახმად, საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე საჯაროდ წაკითხულ იქნა დაზარალებულ ვ-----ის გამოკითხვის ოქმი, რომლის თანახმადაც:

2019 წლის 1 იანვარს მეგობრებთან - თ-----თან, ი-----თან, ზ-----სთან და ი-----თან ერთად ახალ წელს აღნიშნავდა და ალკოჰოლურ სასმელს მიირთმევდა. რამდენიმე ჭიქა ღვინის დალევის შემდეგ, სუფრაზე მყოფები გ-----ესთან სასაუბროდ წავიდნენ ქ. თბილისში, ს-----მდებარე ავტოსამრეცხაოში. ადგილზე მისულებს გ-----თან ერთად დახვდათ მისთვის უცნობი პიროვნება, რომლებთანაც შეკამათდნენ სამრეცხაოს მოსაცდელ ოთახში. კამათი ეზოში გაგრძელდა, რომელიც მალევე ჩხუბში გადაიზარდა. შემთხვევის ადგილი განათებული არ იყო და ვერ დაინახა ვინ ვის ურტყამდა. ასევე ვერ შეამჩნია მის მიერ მოქნეული ხელი მოხვდა თუ არა კონფლიქტის რომელიმე მონაწილეს. მეგობრებთან ერთად გადაწყვიტა კონფლიქტისგან თავის დაღწევა, რის გამოც გაემართნენ „ვ-----ის“ ბენზინგასამართი სადგურისკენ. მათ დაეწია გ-----ე, მეგობრებთან ერთად და დაიწყო ჩხუბი. თავდამსხმელებმა იგი წააქციეს ბენზინგასამართ სადგურზე და სცემეს. მიმდინარეობდა ხელჩართული ჩხუბი და ვერ არჩევდა ვინ ვის ურტყამდა. თვითონაც მოგერიების მიზნით იქნევდა ხელებს, მაგრამ არ იცის მოხვდა თუ არა ვინმეს. ჩხუბი რამდენიმე წუთში დასრულდა. მეგობრებთან ერთად ტაქსი გააჩერა და წავიდა. რამდენიმე მეტრის გავლის შემდეგ თავი შეუძლოდ იგრძნო. შეამჩნია, რომ გულ-მკერდის არედან სისხლი სდიოდა. მისმა მეგობრებმა ტაქსის მძღოლს საავადმყოფოში მიყვანა სთხოვეს. ამის შემდეგ არაფერი ახსოვს. გონება საავადმყოფოს რეანიმაციაში დაუბრუნდა. დაზარალებულის განმარტებით, ჩხუბში მონაწილეების ხელში დანა არ შეუნიშნავს. აღელვებული იყო, ამასთან სიცვიისგან მთელი სხეული

გაყიწული ჰქონდა და დანის დარტყმა ვერ გაიგო.

3.6. მოწმე ზ-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ თ-----თან, ი-----თან და ვ-----თან ერთად იმყოფებოდა ახალი წლის სუფრასთან და ქეიფობდა. ი-----თან სატელეფონო საუბრიდან გაირკვა, რომ მან იჩხუბა და დასახმარებლად უნდა წასულიყვნენ. რამდენიმე წუთში მივიდნენ ადგილზე, სადაც დახვდათ არაფხიზელ მდგომარეობაში მყოფი რამდენიმე პირი. გაესაუბრნენ მათ, რასაც კამათი მოჰყვა. კონფლიქტი ნაძვნარში დაიწყო, სადაც ხელის კვრას ჰქონდა ადგილი, თუმცა მალევე დასრულდა. „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურთან წამოეწივნენ კონფლიქტის მონაწილეები და ჩხუბი განახლდა. დაპირისპირება რამდენიმე წუთი გაგრძელდა. ჩხუბის დასრულების შემდეგ ტაქსი გააჩერეს და წავიდნენ. დაახლოებით ასი მეტრის გავლის შემდეგ შეამჩნიეს, რომ ვ-----ი დაჭრილი იყო. ტაქსის მძღოლს სთხოვეს დაზარალებულის საავადმყოფოში მიყვანა. ვ-----ი დატოვეს საავადმყოფოს კარებთან, რის შემდეგაც დაიშალნენ. მოწმის განმარტებით, ვინ დაჭრა ვ-----ი და რა ვითარებაში მიიღო დაზარალებულმა დაზიანება, არ იცის. მოგვიანებით, პოლიციის განყოფილებაში გამოკითხვისას, გამომძიებელმა აჩვენა ჩხუბის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი. მან გამოკითხვის ოქმში დააფიქსირა ის ინფორმაცია, რაც ვიდეოჩანაწერში ნახა. ამოცნობაშიც მიიღო მონაწილეობა, რა დროსაც ამოიცნო პიროვნება (სახელი და გვარია არ ახსოვს), რომელიც დაფიქსირებული იყო ვიდეო ჩანაწერში. მოწმემ განმარტა, რომ კონფლიქტის მონაწილეების ხელში დანა არ შეუნიშნავს. ი-----ეჭირა ჯოხი, რომლითაც თავს იცავდა. მოწმემ დამატებით განმარტა, რომ მისი გამოკითხვისა და ამოცნობის ოქმები მთლიანად ეფუძნება ვიდეო ჩანაწერში ნანახ კადრებს.

3.7. მოწმე ი-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ 2019 წლის 1 იანვარს, საღამოს საათებში, ქ. თბილისში, ს-----, მეგობრებთან - ი-----თან, ვ-----თან, თ-----თან და ზ-----სთან ერთად შელაპარაკება მოუვიდა პიროვნებებთან, რომელთა სახელები და გვარები არ იცის. კონფლიქტი წინა დღეს არსებულ მცირე შელაპარაკებას უკავშირდებოდა. მოწმე ი-----მ კონფლიქტის თაობაზე ისაუბრა ზოგადად და კონკრეტული დეტალების შესახებ განმარტება არ გაუკეთებია. მოწმის განმარტებით, დეტალურად არ ახსოვს თუ რა მოხდა 2018 წლის 31 დეკემბერს და 2019 წლის პირველ იანვარს, რა სახის შელაპარაკებას ჰქონდა ადგილი, როგორ გადაიზარდა ჩხუბში და მოხდა თუ არა კონფლიქტისას, ჩხუბის რომელიმე მონაწილის დაჭრა. ი-----ვ-----ის დაჭრასთან დაკავშირებით ინფორმაცია არ გააჩნია. გამომძიების მიმდინარეობისას, გამოკითხვის დროს გამომძიებლისთვის მიწოდებულ ინფორმაციას არ ადასტურებს. გამოკითხვის ოქმში დაფიქსირებული სიტყვები მას არ ეკუთვნის. ჩხუბში მონაწილეების

დეტალური აღწერილობა გამომძიებლისთვის არ განუცხადებია. ი-----მ დაადასტურა, რომ ვ-----ი ტაქსში თავს შეუძლოდ გრძნობდა, იყო დაჭრილი, თუმცა რა მიზეზით გახდა დაზარალებული ცუდად, როგორ დაიჭრა, არ იცის და აღნიშნულის შესახებ მოწმეს განმარტება არ გაუკეთებია. მოწმემ დაადასტურა, „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე ჩხუბის ფაქტი, რომელშიც ყველა მათგანი იღებდა მონაწილეობას, თუმცა ვინ ვის ურტყამდა არ იცის.

3.8. მოწმე თ-----მა სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას მხოლოდ ზოგადად ისაუბრა 2019 წლის 1 იანვარს განვითარებული კონფლიქტის შესახებ. მან აღნიშნა, რომ ზ-----სთან, ი-----თან და ვ-----თან ერთად მივიდა ქ. თბილისში, ს-----მდებარე ავტოსამრეცხაოში, სადაც შელაპარაკდნენ მისთვის უცნობ პირებთან. შელაპარაკება ჩხუბში გადაიზარდა. კონფლიქტი „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე მიმდინარეობდა. ისინი მალევე დაიშალნენ და ტაქსში ჩასხდნენ, რა დროსაც ვ-----მა თქვა, რომ სისხლი სდიოდა. მაშინ შეიტყვეს, რომ დაზარალებული დაჭრილი იყო. საავადმყოფოსთან დატოვეს ვ-----ი, რომელიც საკუთარი ფეხით შევიდა ეზოში. პოლიციაში აჩვენეს ჩხუბის ამსახველი ვიდეოჩანაწერი. კადრებში კარგად ჩანდა ძირს დავარდნილი ვ-----ი, რომელსაც ორი-სამი ადამიანი ურტყამდა. პოლიციელმა ვიდეოჩანაწერში აჩვენა პიროვნება, რომელიც დანას იქნევდა. გამომძიებელმა სთხოვა ვიდეოში ნანახი გარემოებები გამოკითხვის ოქმში დაეფიქსირებინა, რაც შეასრულა. გამოკითხვის ოქმზე წაკითხვის გარეშე მოაწერა ხელი. გამოძიების ეტაპზე ამოცნობაში მიიღო მონაწილეობა, რა დროსაც ამოიცნო ჩხუბში მონაწილე ერთ-ერთი პირი. მოწმემ დამატებით განმარტა, რომ თავდაპირველი საუბრის დასრულების შემდეგ, ტაქსს აჩერებდნენ, როდესაც მოწინააღმდეგეები მიუახლოვდნენ, დააგდეს ძირს ვ-----ი და განახლდა ჩხუბი. როდის დაიჭრა ვ-----ი მისთვის უცნობია. დაზარალებულმა ტაქსში აღნიშნა, რომ მუცლიდან სისხლი სდიოდა. ჩხუბი დაახლოებით 15 წუთი გაგრძელდა, კონფლიქტის მიმდინარეობისას მოჩხუბრების ხელში რაიმე საგანი არ დაუნახავს.

3.9. 2019 წლის 2 იანვრის პირის ამოცნობის ოქმის თანახმად, მოწმე თ-----მა, მისთვის წარდგენილი სამი პიროვნებიდან ამოიცნო მარჯვნიდან პირველი მდგომი გ-----ი, სახის მოყვანილობით, აღნაგობით თვალის ფერით, ცხვირით.

3.10. სასამართლო აფასებს დაზარალებულ ვ-----ის გამოკითხვის ოქმს, მოწმეების - ზ-----ს, თ-----ისა და ი-----ჩვენებებს და განმარტავს, რომ აღნიშნული მტკიცებულებებით შეუძლებელია 2019 წლის 1 იანვარს, საღამოს საათებში, ქ. თბილისში, ს-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე განვითარებული მოვლენების სრული და რეალური სურათის აღდგენა. დაზარალებული და სხდომაზე დაკითხული მისი

მეგობრები მხოლოდ ზოგადად აღწერენ შემთხვევის ადგილზე განვითარებულ მოვლენებს და კონკრეტულ დეტალებზე არ საუბრობენ, კერძოდ: ვ-----ი, ზ-----, თ-----ი და ი----- არ აკონკრეტებენ თუ ვინ დაიწყო ჩხუბი, ვინ ვის აყენებდა ფიზიკურ შეურაცხყოფას, გამოყენებული იყო თუ არა ბასრი საგანი, რა დროს მიიღო ვ-----მა დაზიანება. დაზარალებული და მოწმეები ადასტურებენ, რომ კონფლიქტი დაიწყო ავტოსამრეცხაოს მიმდებარე ტერიტორიაზე და გაგრძელდა „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე. ჩხუბის განახლება მოხდა არა მათი, არამედ დ-----ის თანმხლები პირების აგრესიული ქმედებების გამო, რომლებიც თავს დაესხნენ ტაქსის გასაჩერებლად წასულ ვ-----ს და მის მეგობრებს. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ვ-----ის გამოკითხვის ოქმითა და ზ-----ს, თ-----ისა და ი----- ჩვენებებით უტყუარად დგინდება მხოლოდ ის გარემოება, რომ 2019 წლის 1 იანვარს, საღამოს საათებში, ქ. თბილისში, ს-----ის მიმდებარე ტერიტორიაზე არსებულ ავტოსამრეცხაოს მიმდებარე ტერიტორიაზე დაიწყო კონფლიქტი, რომელშიც მონაწილეობდა დ-----ი მეგობრებთან ერთად, ხოლო მოწინააღმდეგე მხარეს წარმოდგენდა ვ-----ი მეგობრებთან ერთად. აღნიშნული ჩვენებებით ასევე დგინდება, რომ კონფლიქტი გაგრძელდა „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე, სადაც მხარეები ფიზიკურად დაუპირისპირდნენ ერთმანეთს. სხვა ფაქტობრივი გარემოების დადგენა დაზარალებულის გამოკითხვის ოქმითა და ზემოაღნიშნულ მოწმეთა ჩვენებებით, ობიექტურად შეუძლებელია. სასამართლო აღნიშნავს, რომ აღნიშნული გამოკითხვის ოქმი და ჩვენებები ერთი მხრივ საქმისათვის არსებითი მნიშვნელობის მქონე ფაქტობრივი გარემოებების დასადგენად არასაკმარისია, ხოლო მეორე მხრივ მათ მიერ მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები, აშკარა წინააღმდეგობაშია ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ ვიდეოჩანაწერთან, ასევე გ-----ის, დ-----ისა და მისი თანმხლები პირების ჩვენებებთან, რომელთაც სასამართლო მოგვიანებით შეაფასებს.

3.11. მოწმე ბ-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ 2019 წლის 1 იანვარს, ქ. თბილისში, ს-----
----- მდებარე სამრეცხაოში მეგობრებთან ერთად ლუდს მიირთმევდა. რამდენიმე წუთში სამრეცხაოში მივიდა დ-----ზე განაწყენებული რამდენიმე ახალგაზრდა მამაკაცი და მათ შორის დაიწყო ხმამაღალი საუბარი. ვინაიდან სამრეცხაოს სტუმართა მოსაცდელ ოთახში ვიდეო კამერები იყო დამონტაჟებული, კონფლიქტის მონაწილეები სასაუბროდ გარეთ გავიდნენ. საუბრისას დაბალმა, წვერებიანმა ახალგაზრდამ დ-----ს ტუჩებში ხელი დაარტყა და სიტუაცია დაიძაბა. ყველა მათგანმა დ-----ს დაუწყო ჩხუბი და ხელის დარტყმა. სცადა კონფლიქტის მონაწილეთა გაშვლება, მაგრამ ვერ მოახერხა, ვინაიდან დ-----ი ძირს დავარდა, ხოლო თავდამსხმელები აგრძელებდნენ დარტყმებს. გადაეფარა ძირს დავარდნილ დ-----ს, რა დროსაც ხელი მასაც მოხვდა. ცოტა ხნის შემდეგ მოჩხუბრები

დაიშალნენ. ოდნავ გამოცილდნენ კონფლიქტის ადგილს, მაგრამ კვლავ დაიწყო გინება, ყვირილი და ხმამაღალი საუბარი. ამ დროს მივიდა შემთხვევის ადგილზე გ-----ი. ჩხუბი განახლდა, რომელშიც ამჯერად გ-----იც ჩაერთო. დარტყმის შედეგად გ-----ი წაიქცა. ჩხუბის მიმდინარეობისას შეამჩნია, რომ კონფლიქტში მონაწილე ერთ მამაკაცს რკინის ნაჭერი ეკავა ხელში. მოწმის განმარტებით, კონფლიქტის დასრულებიდან მალევე წაიყვანეს გამოკითხვაზე. სწორედ პოლიციაში შეიტყო, რომ ჩხუბში დანა იყო გამოყენებული. კონფლიქტი 2018 წლის 31 დეკემბერს, მცირე შეკამათებით დაიწყო და გაგრძელდა 2019 წლის 1 იანვარს. დაზარალებულისა და მისი თანმხლები პირების ვინაობა მისთვის უცნობია. სამრეცხაოს მოსაცდელი ოთახიდან გარეთ გასვლა დაბალი, წვერებიანი პიროვნების ინიციატივით მოხდა, ვინაიდან მან ოთახში ვიდეოკამერა შენიშნა. კონფლიქტის მონაწილეების რაიმე დამახასიათებელ ნიშნებს ვერ იხსენებს. პირველი დარტყმა დ-----ის მიმართ განხორციელდა. თავიდან გ-----ი გაშველებით იყო დაკავებული, „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე კი ჩხუბში ბრალდებულიც ჩაერთო. რკინის ნაჭერი ჩხუბის ბოლოს ტაქსიდან ისროლეს კონფლიქტის მონაწილეებმა. ჩხუბის დროს გ-----ის ხელში დანა ან სხვა ბასრი საგანი არ დაუნახავს.

3.12. მოწმე დ-----მა სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ, 2019 წლის 31 დეკემბერს, ბ-----ის თხოვნით, დაახლოებით საღამოს რვა საათზე მივიდა სამსახურში (ავტოსამრეცხაოში), სადაც იმყოფებოდნენ მისთვის უცნობი ახალგაზრდები (ბ-----ის ახლობლები), რომლებთანაც შეკამათება მოუვიდა, მაგრამ საუბარი ჩხუბში არ გადაზრდილა და მშვიდად დაიშალნენ. მეორე დღეს, დილის საათებში დაურეკა გ-----ემ და სამრეცხაოში საჩეიფოდ მისვლა სთხოვა. მალევე მივიდა სამსახურში, სადაც გ----- და ბ-----სთან ერთად რამდენიმე ჭიქა ალკოჰოლური სასმელი დალია. ქეიფის დასრულებამდე სამრეცხაოში მივიდა ხუთი ახალგაზრდა მამაკაცი, რომლებთანაც წინა დღეს შეკამათება მოუვიდა. საუბარი ავტოსამრეცხაოს მოსაცდელ ოთახში დაიწყო, შემდეგ იქვე მდებარე პატარა სკვერში გაგრძელდა. მოულოდნელად ტუჩის არეში დარტყმა იგრძნო, რის გამოც ძირს დაეცა. მიწაზე დავარდნილს ჩხუბში მონაწილე ერთ-ერთი მამაკაცი გადაეფარა. ხელის მოქნევა და დარტყმა ვერ მოასწრო. დაახლოებით ერთი წუთის განმავლობაში ურტყამდნენ ძირს დავარდნილს. კონფლიქტის დასრულების შემდეგ ფეხზე წამოაყენეს. წამოდგომიდან რამდენიმე წუთში ჩხუბი განახლდა. ამ დროს შემთხვევის ადგილზე გამოჩნდა გ-----ი, რომელსაც უმკლავო დუტის ქურთუკი და ჯინსის შარვალი ეცვა. ბენზინგასამართ სადგურამდე ფაქტობრივად ჩხუბით მივიდნენ. დაინახა, რომ გ-----ეს სცემდნენ და სცადა მისი დახმარება, რა დროსაც წაიქცა. გ-----ე თითქმის წაქცეულ პოზიციაში ჩხუბობდა და სწორედ ამიტომ გადაწყვიტა მიშველებოდა. წაქცევის შემდეგ ვინ და რამდენჯერ დაარტყა არ ახსოვს. გ-----ეს თავის არეში ჰქონდა დაზიანება. გ-----ი

ბენზინგასამართ სადგურზე ჩაეთო ჩხუბში. თავდამსხმელებმა გ-----
იც წააქციეს და სცემეს. ჩხუბი დაახლოებით 2-3 წუთს გაგრძელდა. ახსოვს რომ
ერთმა მათგანმა ცეცხლმაქრი აიღო და მათკენ გაემართა. გამოძიების
მიმდინარეობისას გამოიკითხა, თუმცა გამომძიებელმა ოქმში არასწორი
ინფორმაცია შეიტანა. გამოკითხვის ოქმს წაკითხვის გარეშე მოაწერა ხელი. გ---
---ის ხელში რაიმე ბასრი პირის მქონე საგანი არ დაუნახავს.

3.13. მოწმე დ-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით
დაკითხვისას განმარტა, რომ 2019 წლის 1 იანვარს, დაახლოებით რვის
ნახევარზე გ-----ი მიიყვანა ქ. თბილისში, ს----- მდებარე
ავტო სამრეცხაოში, დ-----თან საიდანაც ყვრილის ხმა ისმოდა. გ-----
-----ი შევიდა სამრეცხაოში, მაგრამ მალევე უკან გამოიქცა. სამრეცხაოსთან
მისულმა დაინახა, რომ მიმდებარე ტერიტორიაზე, სიბნელეში რამდენიმე
ადამიანი ჩხუბობდა. მოჩხუბრები მალევე გაემართნენ „ვ-----ის“
ბენზინგასამართი სადგურისკენ, სადაც გაგრძელეს ფიზიკური დაპირისპირება.
გ-----ი, დ-----ი და ორი ქობულეთელი ბიჭი ერთ მხარეს
ჩხუბობდნენ. რამდენიმე წუთის შემდეგ თავდამსხმელები ტაქსში ჩასხდნენ და
გაიქცნენ. გ-----ს ძირს დაგდებული „დუტის“ ჟილეტი მიაწოდა, რის
შემდეგაც ჩასხდნენ ავტომანქანაში და მისთვის უცნობი ორი მამაკაცი,
(ქობულეთელი ბიჭები) მიიყვანა „ლუდუშაურის სახელობის საავადმყოფოში“.
იქიდან მივიდნენ ეზოში, რამდენიმე ჭიქა ალკოჰოლური სასმელი დალიეს და
დაიშალნენ. რამდენი პიროვნება მონაწილეობა ჩხუბში მისთვის უცნობია.
ასევე არ იცის თავდამსხმელთა ვინაობა. ასევე არ დაუნახავს „ვ-----ის“
ბენზინგასამართ სადგურზე ვინ ვისთან ჩხუბობდა. ყველა მათგანი იქნევდა
ხელს, მაგრამ კონკრეტული დეტალები არ იცის. დ-----ის თანმხლებ
ერთ პიროვნებას სისხლი სდიოდა. ჩხუბის მომენტში ვინმეს ხელში რაიმე
მჩხვლეტავი პირის მქონე საგანი არ შეუნიშნავს. ჩხუბი რამდენიმე წამი
გაგრძელდა. მოწმემ ასევე დაადასტურა, რომ თავდამსხმელებმა ტაქსიდან
ისროლეს რკინის ნაჭერი. გ-----ი ნაცემი იყო, ხოლო დ-----ს
ტუჩი ჰქონდა გასიებული.

3.14. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ბ-----, დ-----ი და დ-----
---- დაზარალებულისაგან და მისი მეგობრებისაგან განსხვავებულად აღწერენ
2019 წლის 1 იანვარს, ქ. თბილისში, ს-----ის მიმდებარე
ტერიტორიაზე განვითარებულ მოვლენებს. ბ-----ის და დ-----ის
ჩვენებებიდან ირკვევა, რომ კონფლიქტის ინიციატორები იყვნენ
დაზარალებული და მისი მეგობრები. ჩხუბი დაიწყო ავტოსამრეცხაოს
მიმდებარე ტერიტორიაზე, ხოლო დასრულდა ბენზინგასამართ სადგურ „ვ-----
თან“. გ-----ი ბენზინგასამართ სადგურთან ჩაერთო ჩხუბში და მის
ხელში რაიმე ბასრი პირის მქონე საგანი არ შეუნიშნავს. სასამართლოს
მიაჩნია, რომ იმ პირობებში, როდესაც აღნიშნული მოწმეები ზოგადად აღწერენ
განვითარებულ კონფლიქტს, ვერ აკონკრეტებენ ჩხუბში მონაწილე თითოეული

პირის მოქმედებებს და მათ გარეგნულ მახასიათებლებს, არ აღნიშნავენ ვინ რა ქმედება განახორციელა და რა ვითარებაში მიიღო ვ-----მა დაზიანება, შეუძლებელია დადგინდეს 2019 წლის 1 იანვარს განვითარებული კონფლიქტის ზუსტი დეტალები (მათ შორის დაზარალებულს ვინ მიაყენა დანით დაზიანება). ბ-----ის, დ-----ისა და დ-----ის ჩვენებებიდან ცალსახად დასტურდება, რომ სიტყვიერი დაპირისპირება დაიწყო ქ. თბილისში, ს-----თან მდებარე ავტოსამრეცხაოს მოსაცდელ ოთახში, გაგრძელდა ეზოში, რაც ჩხუბში გადაიზარდა, ხოლო დასრულდა „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე. ჩხუბში მონაწილეობდა ვ-----ი ოთხ მეგობართან ერთად, საპირისპირო მხარეს კი ბ---- და გ-----ეები, დ-----თან და გ-----თან ერთად. სასამართლო აღნიშნავს, რომ აღნიშნული მოწმეების განმარტებები, რამდენად არის თანხვედრაში საქმეზე მტკიცებულებად დართულ ვიდეოჩანაწერთან, რომელიც მაღალი სიზუსტით ასახავს კონფლიქტის დეტალებს, აღნიშნულზე სასამართლო მოგვიანებით იმსჯელებს.

3.15. მოწმე შ-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ მუშაობს ქ. თბილისში, ს-----ში მდებარე ბენზინგასამართ სადგურ „ვ-----ის“ ოპერატორის პოზიციაზე. 2019 წლის 1 იანვარს, საღამოს საათებში, ბენზინგასამართი სადგურის ე.წ. „პლატცზე“ მოხდა კონფლიქტი. ჩხუბის დაწყებისას ოფისში იმყოფებოდა და გარეთ ხმაურზე გამოვიდა. დაინახა, რომ ბენზინის ჩასასხმელ აპარატებთან რამდენიმე ადამიანი ერთმანეთს ურტყამდა. ზუსტად რამდენი ადამიანი ჩხუბობდა ერთმანეთში, მისთვის უცნობია. ერთ მათგანს ცეცხლმაქრი ეჭირა ხელში, რაც გააგდებინა ხელიდან, რის შემდეგაც მოჩხუბრები დაიშალნენ. ასევე შეამჩნია, რომ რეკლამის განსათავსებელი რამდენიმე სანტიმეტრიანი რკინა იყო მოგლეჯილი. რკინის ნაჭერის გამოყენების ფაქტი პირადად არ დაუნახავს, თუმცა ერთ მოჩხუბარს თავი ჰქონდა გატეხილი, სისხლი სდიოდა და ვარაუდობს, რომ რკინა ჩაარტყეს. ჩხუბის მიმდინარეობისას დანის გამოყენების ფაქტი არ დაუნახავს. კონფლიქტში მონაწილეების პიროვნული მახასიათებლები და ჩაცმულობა ზუსტად არ ახსოვს.

3.16. მოწმე გ-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას განმარტა, რომ 2019 წლის 1 იანვარს, საღამოს 8-9 საათზე, ქ. თბილისში, ს-----, „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურთან გააჩერა დაახლოებით ხუთმა ახალგაზრდამ და ავტალის მიმართულებით წაყვანა სთხოვეს. მოურიგდა მათ თანხაზე და ყველა მათგანი ჩაჯდა მის ავტომანქანაში (ტაქსში). ავტომანქანის დაძვრიდან დაახლოებით 50 მეტრში შემოესმა ხმა, თითქოს რაღაც გადავარდა ავტომანქანიდან. გაიხედა უკანა სავარძელში მსხდომებისკენ, თუმცა განსაკუთრებული არაფერი შეუმჩევია. მეტროსადგურ „ს-----“ უკანა სავარძელში მჯდომმა ერთმა ახალგაზრდამ განაცხადა, რომ თავს ცუდად გრძნობდა და ავტომანქანის გაჩერება სთხოვა. მგზავრები

სასწრაფოდ მიიყვანა მ--- საავადმყოფოს ჭიშკართან. ყველა მათგანი თავად შევიდა საავადმყოფოს ეზოში. გამოძიების მიმდინარეობისას გამოიკითხა. გამომძიებლებმა შემთხვევის ადგილიდან (იმ ადგილიდან სადაც ხმა გაიგონა) ამოიღეს დაახლოებით 50-60 სმ. ზომის რკინის საგანი. რა სჭირდა დაზარალებულს და რატომ გახდა მისი საავადმყოფოში მიყვანა აუცილებელი, არ იცის.

3.17. სასამართლო აფასებს შ-----სა და გ-----ს ჩვენებებს და აღნიშნავს, რომ შ-----ს მიერ სასამართლოსთვის მიწოდებული ინფორმაციით დგინდება კონფლიქტის ზოგადი დეტალები. მოწმემ დაადასტურა, რომ ბენზინგასამართი სადგურის ე.წ. „პლატცზე“ დაინახა ჩხუბი, რომელშიც რამდენიმე ადამიანი მონაწილეობდა. შეამჩნია, რომ კონფლიქტის მონაწილეთაგან ერთს ცეცხლმაქრი ეჭირა ხელში, ასევე შენიშნა, რომ სარეკლამო სტენდიდან რკინის ნაჭერი იყო მოგლეჯილი. დაინახა ადამიანი, რომელსაც თავიდან სისხლი სდიოდა. მოჩუბართა ხელში დანა არ დაუნახავს. შ-----ს განმარტებით, ვერ დაიმახსოვრა ჩხუბში მონაწილეთა პიროვნული მახასიათებლები. გ-----მ მოწმის სახით დაკითხვისას დაადასტურა მხოლოდ ის გარემოება, რომ 2019 წლის 1 იანვარს, საღამოს საათებში, მანქანაში ჩაუჯდა რამდენიმე ახალგაზრდა, რომელთაგან ერთმა თავი შეუძლოდ იგრძნო და საავადმყოფოსთან მიიყვანა. ყველა მათგანი, მათ შორის დაზარალებული საკუთარი ფეხით შევიდა საავადმყოფოს ეზოში. მოწმემ ასევე დაადასტურა, რომ მოგვიანებით პოლიციელების მიერ შემთხვევის ადგილის დათვალიერებისას ამოღებულ იქნა რკინის ნაჭერი.

3.18. 2019 წლის 2 იანვრის შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმის თანახმად, ქ. თბილისის გლდანი - ნაძალადევის შს სამმართველოს მ--- განყოფილების გამომძიებელ თ-----ის მიერ, ექსპერტების - ვ-----ის მონაწილეობით, მოწმე გ-----ს თანდასწრებით დათვალიერებულ იქნა შემთხვევის ადგილი (მდებარე - ქ----- მიმდებარე ტერიტორია). დათვალიერების მიმდინარეობისას გ-----მ მიუთითა ადგილზე, სადაც ჩასხდნენ ახალგაზრდები მისი მართვის ქვეშ მყოფი ავტომანქანში (ტაქსში) #- ელ. განათების ბოძიდან დაახლოებით 10 მეტრში, ბეტონის ზედაპირიდან ამოღებულ იქნა მუქი ფერის რკინის მილი. შემთხვევის ადგილი დასურათებულ იქნა ექსპერტების მიერ.

3.19. ექსპერტმა ა-----მა სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით მოწმის სახით დაკითხვისას დაადასტურა მისი მონაწილეობით ჩატარებული შემთხვევის ადგილისა და ავტომანქანის დათვალიერების ოქმების სისწორე. მოწმის განმარტებით, აღნიშნული მოქმედებები ჩატარდა კანონმდებლობის სრული დაცვით და რაიმე შენიშვნა ან პრეტენზია დაფიქსირებული არ ყოფილა.

3.20. 2019 წლის 2 იანვრის, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმის თანახმად, ქ. თბილისის გლდანი - ნაძალადევის შს სამმართველოს მ--- განყოფილების გამომძიებელ გ-----ის მიერ, ექსპერტების - ლ-----სა და კ-----ს, მოწმე შ-----ის თანდასწრებით დათვალიერდა ქ. თბილისი, ს-----ის მიმდებარე ტერიტორია, სადაც განთავსებულია ავტოსამრეცხაო, რომელშიც შესასვლელია დიდი ზომის რკინის ჭიშკარით, მარცხენა მხარეს განთავსებულია ხუთი „ბოქსი“, მარჯვნივ ექვსი იზოლირებული სამრეცხაო, რომელთა შუაში განლაგებულია ვიზიტორთა მოსაცდელი ოთახი. მეორე „ბოქსთან“ განთავსებულია ჯიხური, რომლის კარის სახელურზეც აღენიშნება მოწითალო ფერის ლაქა. ექსპერტების მიერ მოსაცდელი ოთახის შესასვლელი კარის სახელურიდან ამოღებულ იქნა მოწითალო ფერის ლაქები, სამრეცხაოს შესასვლელი ჭიშკრის კედლებზე დამონტაჟებულია ორი სამეთვალყურეო ვიდეო კამერა, ასევე 2, 3 და 5 „ბოქსების“ შესასვლელი კარების ზემოთ და მ--- „ბოქსის“ ზედა კუთხეში დამონტაჟებულია სამეთვალყურეო კამერები.

3.21. სასამართლო აღნიშნავს, რომ შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმებითა და ექსპერტ ა-----ის ჩვენებით დგინდება შემთხვევის ადგილის მდებარეობა და ის გარემოება, რომ დათვალიერებისას ამოღებულ იქნა რკინის ნაჭერი. დათვალიერების ოქმით ასევე დადგინდა, რომ ავტოსამრეცხაოს ე.წ. „ბოქსებზე“ და მოსაცდელ ოთახში დამონტაჟებულია სამეთვალყურეო ვიდეო კამერები. საგამომძიებო მოქმედებები ჩატარდა კანონის დაცვით და რაიმე დარღვევას ადგილი არ ჰქონია.

3.22. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ინფორმაციის გამოთხოვის ოქმებით, ამოღების ოქმით, მოწმეების - გ-----ისა და შ-----ის ჩვენებებით დგინდება, რომ „ვ----- კ-----ს“ სათაო ოფისიდან და შპს „ა-----ს“ ოფისიდან ვიდეოჩანაწერები გამოთხოვილ იქნა კანონმდებლობის სრული დაცვით, ხოლო #5 კლინიკური საავადმყოფოდან ვ-----ის ავადმყოფობის ისტორია ასევე ამოღებულ იქნა კანონით დადგენილი საპროცესო წესის შესაბამისად.

3.23. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გამომძიებლებმა - თ-----ემ, თ-----მა და გ-----მა დაადასტურეს მათი მონაწილეობით ჩატარებული საგამომძიებო/საპროცესო მოქმედებების, ასევე მიღებული ოპერატიული ინფორმაციის სისწორე. მოწმეთა განმარტებით, გამომძიებლის მიმდინარეობისას საპროცესო ნორმების დარღვევის ფაქტს ადგილი არ ჰქონია.

3.24. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 2 ივლისის #0----- სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, ექსპერტიზაზე წარდგენილი დოკუმენტაციის თანახმად, მიღებულ ტრავმასთან დაკავშირებით

მოქალაქე ვ-----ი შპს „მ--- კლინიკურ საავადმყოფოში“ მოთავსებულ იქნა 2019 წლის 1 იანვარს, 20:00 საათზე, სადაც გადიოდა სტაციონარულ მკურნალობას და გაეწერა 2019 წლის 11 იანვარს, 14:00 საათზე. დაუდგინდა დიაგნოზი: **გულ-მკერდის ღრუში ღია (შემავალი) ნაკვეთი ჭრილობა მარცხნივ**, მარცხენა პლევრის დაზიანებით, მარცხენა ფილტვის დაზიანებით, დიაფრაგმის დაზიანებით მარცხნივ, მარცხენა მე-7 ნეკნის დაზიანება ცდომით, ელენთის დაზიანება, სუნთქვის მწვავე უკმარისობა, ტრავმული ჰემოპნევმოთერაქსი - **დაზიანება** განვითარებულია რაიმე მჩხვლეტავ-მჭრელი საგნის ზემოქმედებით, ჭრილობის არხის მიმართულებით, ზემოდან-ქვემოთ, მარცხნიდან მარჯვნივ, **მიეკუთვნება სხეულის დაზიანებათა სიცოცხლისათვის საშიფათო მძიმე ხარისხს და ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში მითითებულ ტრავმის მიღების თარიღს.**

3.25. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 4 ივლისის #0----- სასამართლო - სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, გ-----ეს მიღებულ ტრავმასთან დაკავშირებით კლინიკისთვის მიუმართავს 2019 წლის 1 იანვარს, 20:40 საათზე, საიდანაც გაეწერა იმავე დღეს, დიაგნოზით: ქალა ტვინის დაზიანებული ტრავმა, თავის ტვინის შერყევა, მარცხნივ მცირე ზომის ჭრილობა, მარცხნივ ყვრიმალის არეში. დაზიანება თავის ტვინის შერყევის სახით განვითარებულია რაიმე მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედების შედეგად და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოშლის გარეშე.

3.26. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 15 თებერვლის #0----- დასკვნის თანახმად, გ-----ს 2019 წლის 3 იანვარს, პირადი შემოწმებისას აღენიშნებოდა დაზიანებები სისხლნაჟღენთების და ნაჭდევების სახით. დაზიანებები განვითარებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით, როგორც ცალ-ცალკე ისე ერთობლიობაში მიეკუთვნებიან სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის მოუშლელად. **ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგებიან დადგენილებაში მითითებულ თარიღს.**

3.27. ექსპერტებმა -ზ-----მა და გ-----ემ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას დაადასტურეს მათ მიერ გაცემული სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე.

3.28. სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნებითა და ექსპერტთა ჩვენებებით დასტურდება გ-----ის, გ-----ისა და ვ-----ის სხეულზე არსებული დაზიანებები, მათი მიმართულება, სიმძიმე და დაზიანებების ბრალდების დადგენილებაში მითითებულ თარიღთან

შესაბამისობა. აღსანიშნავია, რომ ვ-----ს სხეულზე აღენიშნებოდა **ერთი ჭრილობა**, რომელიც მიეკუთვნება სიცოცხლისათვის სახიფათო მძიმე ხარისხს.

3.29. 2019 წლის 2 იანვრის საცხოვრებელი ბინის ჩხრეკის ოქმის თანახმად, ქ. თბილისის გლდანი-ნაძალადევის შს სამმართველოს მ--- განყოფილების გამომძიებელ თ-----ის მიერ, გამომძიებლების - ლ-----ის, ლ-----ისა და ა-----ის მონაწილეობით, გაჩხრეკილ იქნა გ-----ის საცხოვრებელი ბინა მდებარე: ქ. თ-----ში, რა დროსაც ამოღებულ იქნა შავი ფერის ე.წ. „კაპიშონიანი“ ჟილეტი, რომელიც მარჯვენა მხარეს, იდლიის ქვემოთ არის დაზიანებული და ერთი ცალი შავი ფერის დასაკეცი დანა.

3.30. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 16 ივლისის #0----- ბიოლოგიური (გენეტიკური) ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად:

- პაკეტში, წარწერით: „გ-----ის დანა...“ მოთავსებული დანის პირზე არსებული მოწითალო-მოყავისფრო ლაქები წარმოადგენს ადამიანის სისხლს, რომელიც ეკუთვნის ვ-----ს. **დანის ტარზე არსებული ბიომასალის (ობ.N3) შერეული გენეტიკური პროფილის მინორული წილი და გ-----ის გენეტიკური პროფილი იდენტურია.** ობ.N3-ის გენეტიკური პროფილის მაჟორული წილი ეკუთვნის მამრობითი სქესის პირს და განსხვავდება ვ-----ისა და გ-----ის გენეტიკური პროფილებისაგან;

3.31. ექსპერტმა შ-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას დაადასტურა მის მიერ გაცემული დასკვნის სისწორე და დამატებით განმარტა, რომ გენეტიკური ექსპერტიზა კატეგორიულია და შეცდომის ალბათობა გამორიცხულია.

3.32. ამდენად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ გ-----ის ბინის ჩხრეკისას ამოღებული იქნა შავი ფერის ე.წ. „კაპიშონიანი“ ჟილეტი (რომელიც ეცვა შემთხვევის ადგილზე ყოფნის დროს) და დანა, რომლითაც დაჭრილი იქნა დაზარალებული ვ-----ი (ბიოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნითა და ექსპერტ შ-----ს ჩვენებით უტყუარად დასტურდება, რომ გ-----ისგან ამოღებულ დანაზე აღმოჩნდა ბრალდებულის გენეტიკური პროფილი და დანის პირზე დაზარალებულ ვ-----ის სისხლი - გენეტიკური პროფილი). აღსანიშნავია, რომ ეს გარემოებები სადავო არ არის. დაცვის მხარე დასკვნით სიტყვაში აპელირებდა მხოლოდ იმ საკითხზე, რომ ბრალდებულმა დანა შემთხვევის ადგილზე ჩხუბის მიმდინარეობისას იპოვა და იგი დაზარალებულისთვის არ დაურტყამს. ამდენად, სასამართლო დეტალურად იმსჯელებს რამდენად არის შესაბამისობაში დაცვის მხარის ვერსია საქმეში

არსებულ მტკიცებულებებთან, მათ შორის ვიდეო ჩანაწერთან, რომელიც მაღალი სიზუსტით ასახავს შემთხვევის ადგილზე განვითარებულ მოვლენებს.

3.33. ბრალდებულმა გ-----მა სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას წარდგენილ ბრალდებაში თავი არ ცნო დამნაშავედ და განმარტა, რომ 2019 წლის 1 იანვარს, დაახლოებით საღამოს 7-8 საათზე მეგობარ დ-----სთან ერთად მიაკითხა ძმას - დ-----ს ქ. თბილისში, ს----- მდებარე ავტოსამრეცხაოში. ობიექტზე სადაც მისი ძმა უნდა ყოფილიყო არავინ დახვდა. შენობის უკანა მხრიდან ხმაური გაიგონა. დ-----ის ხმა იცნო, სამრეცხაოს შემოუარა და დაინახა ძირს დაგდებული ძმა, რომელსაც სცემდნენ. ძმის გამო ჩხუბში ჩაერთო, რომელიც დაახლოებით 1-2 წუთს გაგრძელდა. ვილაცამ პოლიცია ახსენა და მოჩხუბრები დროებით გაიფანტნენ. მანქანისკენ წასული ტანსაცმლის იწმენდდა, რა დროსაც კვლავ გინების ხმა შემოესმა. დაინახა, რომ ამჯერად ჩხუბი „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურთან მიმდინარეობდა. დაღლილი იყო და ნელი ნაბიჯებით გაემართა კონფლიქტის მონაწილეებისკენ. ბენზინგასამართ სადგურს მიუახლოვდა, რა დროსაც დაინახა, რომ დ-----ი ძირს ეგდო, ურტყამდნენ, ხოლო მის ძმასთან ერთად მყოფ პირს თავი ჰქონდა დაზიანებული. ჩაერთო ჩხუბში, მაგრამ დაღლილი (ნაცემი) იყო და გაურკვევლად იქნევდა ხელს და ფეხებს. ჩხუბის მიმდინარეობისას წაიქცა, რა დროსაც შეამჩნია დაზარალებულთან ახლოს, ძირს დაგდებული დანა, რომელიც ხელში აიღო. ფეხზე წამოდგა, ბენზინგასამართი სადგურის გასასვლელთან დანა დაკეცა და ჯიბეში ჩაიდო. რამდენიმე წუთში კონფლიქტის მონაწილეები დაიშალნენ და სხვადასხვა მიმართულებით გაიფანტნენ. ბრალდებულის განმარტებით, მისთვის უცნობი იყო დ-----ის კონფლიქტის შესახებ. თავდაპირველი ჩხუბის ადგილი გზაზე არსებული ლამპიონის შუქით არის მცირედით განათებული. ჩხუბის დროს მისი მოქმედი ხელი მოწინააღმდეგეებს ხვდებოდა, თვითონაც მიიღო არაერთი დარტყმა, მათ შორის ტანსაცმელიც შემოახიეს. ვ-----ი როდის დაიჭრა მისთვის უცნობია. დანა დაზარალებულთან ახლოს ეგდო, რომელიც აიღო, დაკეცა და ჯიბეში ჩაიდო. სახლში მისვლისას ნაპოვნი დანა ყუთში ჩააგდო და მისი გადაგდება არ უცდია. ბრალდებულმა დაადასტურა, რომ ჟილეტიანი მამაკაცი ლურჯი ფერის ჯინსის შარვლით, არის თვითონ. ჩხუბში შესვლის დროს დანა არ ეჭირა. დარტყმის დროს მარჯვენა ხელში რაიმე საგანი არ ჰქონია.

3.34. სასამართლო ვერ გაიზიარებს ბრალდებულის ვერსიას, რომ თითქოს დანა ბენზინგასამართი სადგურის ჩასასხმელ მოედანზე ეგდო, კონფლიქტის ბოლო ეტაპზე, ჩხუბის დროს აიღო (ბრალდებულის მითითებით ვიდეოჩანაწერის 19:43:25 წუთზე), თუმცა არ გამოუყენებია, დაკეცა და ჯიბეში ჩაიდო. გ-----ის აღნიშნული ჩვენება ცალსახად უარყოფილია „ვ-----ის“ ბენზინგასამართი სადგურის ვიდეო ჩანაწერით, სადაც გარკვევით ჩანს ჩხუბის

დაწყებიდან დასრულებამდე განვითარებული მოვლენები. ვიდეოჩანაწერის ხარისხი სრულად იძლევა შესაძლებლობას დადგინდეს, ბენზინგასამართ სადგურზე ჩხუბის დაწყებამდე, დაწყების შემდეგ, მიმდინარეობისას ან დასრულებისას ბენზინის ჩასასხმელ მოედანზე შეინიშნება თუ არა დანისმაგვარი საგანი. ჩანაწერის დეტალური შესწავლის შედეგად, ცალსახად დგინდება, რომ ჩხუბის მიმდინარეობისას ძირს შეინიშნება მხოლოდ შავი ფერის ქუდი, რაიმე დანისმაგვარი საგანი, მითუმეტეს მისი ბეტონის ზედაპირიდან გ-----ის მიერ ალების ფაქტი ვიდეო ჩანაწერში არ ფიქსირდება. აღსანიშნავია, რომ გ-----ი, ჩხუბის მიმდინარეობისას მოძრაობაში (ჩხუბის დროს) იმდენად მცირე დროით იხრება, რომ იმ შემთხვევაშიც კი თუ ბეტონის ზედაპირზე დანა ეგდებოდა, ობიექტურად დროის სიმცირიდან გამომდინარე ალებას ვერ მოასწრებდა. ამდენად, სასამართლოს არადამაჯერებლად მიაჩნია ბრალდებულის ვერსია დანის ჩხუბის მიმდინარეობისას პოვნის თაობაზე და დადასტურებულად თვლის, რომ „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე, კონფლიქტის მეორე ეპიზოდში სწორედ მან მოუქნია დანიანი ხელი ვ-----ს, რის შემდეგაც გამოეცალა მოჩხუბრებს და დადგა რამდენიმე მეტრის მოშორებით. აღსანიშნავია, რომ ვიდეოჩანაწერში გ-----ის გარდა სხვა არცერთი მოჩხუბარი ადამიანის ხელში დანა ან დანისმაგვარი საგანი არ ფიქსირდება. იმ პირობებში, როდესაც გენეტიკური ექსპერტიზის დასკვნით დადგინდა გ-----ის სახლიდან ამოღებულ დანაზე დაზარალებულისა და ბრალდებულის გენეტიკური პროფილების არსებობა, ვიდეოჩანაწერში ჩხუბის მიმდინარეობისას გარდა გ-----ისა სხვა ადამიანის ხელში ბასრი საგანი ან დანა არ ფიქსირდება და მათ შორის დაცვის მხარის ვერსიაც დანის ჩხუბის დროს პოვნის (ბეტონის ზედაპირიდან ალების) თაობაზე სრულად უარყოფილია ვიდეო ჩანაწერით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ დაზარალებული ვ-----ი დაჭრა გ-----მა სწორედ აღნიშნული დანით, რომელსაც კონფლიქტის შემდეგ ბრალდებული სახლში ინახავდა. რაც შეეხება კონფლიქტის ზუსტ განვითარებას, ბრალდებულისა და დაზარალებულის მოქმედებებს შემთხვევის ადგილზე, დაზარალებულის მოკვლის განზრახვის არსებობა/არარსებობას, სასამართლო შეაფასებს ვიდეოჩანაწერზე დაყრდნობით, რომელიც სრულად აღადგენს კონფლიქტის სურათს (განსხვავებით მოწმეთა ჩვენებებისაგან) და იძლევა ფაქტობრივი გარემოებების უტყუარად დადგენის შესაძლებლობას.

3.35. სასამართლო სხდომაზე მხარეთა მონაწილეობით დათვალიერდა სს „ვ-----პ-----დან“ და შპს „ა-----დან“ გამოთხოვილი სამეთვალყურეო კამერების ვიდეოჩანაწერები. შპს „ა-----ს“ შიდა პერიმეტრზე დამონტაჟებული ვიდეო ჩანაწერიდან დგინდება მხოლოდ დაზარალებულ ვ-----ისა და მისი მეგობრების დ-----თან მისვლის/საუბრის ფაქტი. საუბრის დროს შეინიშნება დაძაბულობა, რა დროსაც იქ მყოფი პირები გადიან გარეთ. რაც შეეხება მოჩხუბრებს შორის ფიზიკურ დაპირისპირებასთან

დაკავშირებულ დეტალებს, აღნიშნული დგინდება სს „ვ----- პ-----
ს“ ვიდეო ჩანაწერებით, შესაბამისად, სასამართლო მათ შინაარსზე
დეტალურად შეაჩერებს ყურადღებას. 2019 წლის 1 იანვრის სს „ვ----- პ-----
-----ს“ ვიდეოჩანაწერის თანახმად, 19:42:41 საათზე კადრში ჩნდება ოთხი
ახალგაზრდა, რომელთაგან ერთი მათგანი ჩქარი ნაბიჯებით მიემართება
გზისკენ, ხოლო სამი „ვ-----ის“ ბენზინგასამართი საგურის საწვავის ჩასასხმელ
მოედანზე გადაადგილდება. 19:42:55 საათზე კადრში რჩება ლურჯ ჯინსის
შარვალში, მუქი ფერის ქურთუკში (ღია ფერის კაპიშონით) ჩაცმული მამაკაცი
(ვ-----ი), რომელსაც ქურთუკის შიგნით აცვია ზოლიანი სვიტერი და
ახურავს შავი ფერის ქუდი. მისი თანმხლები სამი პიროვნება გადის
ვიდეოკამერის ხედვის არედან. 19:43:03 საათზე ვ-----ს უახლოვდება
ნაცრისფერ სპორტულ შარვალსა და კაპიშონიან ზედა მოსაცმელში ჩაცმული
ახალგაზრდა მამაკაცი, მარჯვენა ხელს ჰკიდებს ტანსაცმელში, რა დროსაც
დაზარალებული მისი მიმართულებით, სახის არეში ახორციელებს დარტყმას.
აღნიშნული მამაკაცი ვ-----ს საპასუხოდ ურტყამს ხელს. 19:43:0- საათზე
ვ-----ს სირბილით უახლოვდება დ-----ი (აცვია კაპიშონიანი
დუტის ქურთუკი და მოლურჯო ფერის შარვალი) და მოლურჯო ფერის ჯინსის
შარვალსა და მოყავისფრო ქურთუკში ჩაცმული პიროვნება. ამ დროს დ-----
-----ს აგდებენ ძირს. კადრში შემოდის ვ-----ის მხარეს მოჩხუბარი კიდე
ორი პირი და დ-----ის მხარეს მოჩხუბარი ერთი პირი. ძირს
დავარდნილ დ-----ს სამი ადამიანი სხეულის სხვადასხვა მიდამოში
გამეტებით ურტყამს ფეხებს. ვ-----ი გაშლილ ფეხს ძლიერად ურტყამს
სახეში დ-----ს. სწორედ ამ დროს ჩნდება კადრში გ-----ი
(19:43:13 საათი, მელოტი, მუქი ფერის დუტის ჟილეტში ჩაცმული პიროვნება)
და მირბის მოჩხუბრებისკენ. ამ დროს ვ-----ს მოქნეულ ფეხს ხელით
უჭერს წაქცეული დ-----ი და დაზარალებულიც ეცემა ძირს. გ-----
-----ი ერთხელ იქნევს ხელს ვ-----ის მიმართულებით (ამ დროს
დაზარალებულის დაჭრა გამოირიცხება, ვინაიდან ვ-----ს ქვემოდან
გაშლილი აქვს ფეხი გ-----ის მიმართულებით და
ბრალდებულის/დაზარალებულის განლაგების გათვალისწინებით გ-----
---ი მოქნეულ ხელს ვერ მიაწვდენდა ვ-----ის გულ-მკერდამდე), რის
შემდეგაც სამი ახალგაზრდა ბრალდებულის მიმართ ახორციელებს ინტენსიურ
დარტყმებს . 19:43:17 საათზე დ-----ი დგება ფეხზე, გამოეყოფა
მოჩხუბარ ახალგაზრდებს, რის შემდეგაც გ-----იც გამოეყოფა
მოჩხუბრებს და ჩერდება რამდენიმე მეტრის მოშორებით (არ იწევს
მოწინააღმდეგე მხარეზე დასარტყმელად). 19:43:19 საათზე ვ-----ი
სწრაფად დგება ფეხზე (არ შეინიშნება, რომ დაზარალებულს ამ მომენტში
ჯანმრთელობის რაიმე პრობლემა აქვს, შეზღუდული აქვს გადაადგილება,
პირიქით აგრესიულად კვლავ დ-----ისკენ იწევს), მიდის კვლავ დ-----
-----ის მიმართულებით და ძლიერად ურტყამს ხელს სახის არეში. სწორედ ამ
მომენტში ერთვება ჩხუბში განმეორებით გ-----ი. 19:43:22 საათზე
ბრალდებული მარჯვენა ხელს ურტყამს ვ-----ს ძლიერად მუცლის

მიმართულებით (სხეულის იმ მიდამოში, სადაც დაზარალებულს აქვს ჭრილობა. მათ შორის ბრალდების მხარის ვერსიითაც, ვ-----ს ბრალდებულმა სწორედ ამ დროს მიაყენა დაზიანება). ვ-----ი ამ დროს ეცემა ძირს და მოძრაობაში ჟილეტს ხდის გ-----ს. ვ-----ი დგება ფეხზე, ისვრის ჟილეტს და მოხრილ მდგომარეობაში მეგობარს გაჰყავს კონფლიქტის ადგილიდან. ჟილეტის გახდის შემდეგ გ-----ი გამოდის კონფლიქტის ადგილიდან და ჩერდება განცალკევებით რამდენიმე მეტრის მოშორებით. გ-----ი არ იწევს და არ მირბის მოწინააღმდეგე მხარისაკენ ჩხუბის გასაგრძელებლად, რაშიც მას ხელს არავინ უშლის. ამ დროს კადრში ჩანს გ-----ის ხელში დანისმაგვარი საგანი.

3.36. საქართველოს შს სამინისტროს საექსპერტო - კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის 2019 წლის 27 აგვისტოს #3--
-- დასკვნის თანახმად:

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და გამოკვლევაზე წარდგენილ N5 პაკეტში არსებულ ლაზერულ დისკზე, ჩაწერილ გ-----ის ფოტოსურათებზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და გამოკვლევაზე წარდგენილ N10 პაკეტში არსებულ ლაზერულ დისკზე, ჩაწერილ ვ-----ის ფოტოსურათებზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და გამოკვლევაზე წარდგენილ N6 პაკეტში არსებულ ლაზერულ დისკზე, ჩაწერილ თ-----ის ფოტოსურათებზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და ელექტრონულ მონაცემთა ბაზაში რ-----.0-.1--- წელს დაბადებული გ-----ის ფოტოსურათზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და ელექტრონულ მონაცემთა ბაზაში რიცხული 0-.0-.1--- წელს დაბადებული დ-----ის ფოტოსურათზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და ელექტრონულ მონაცემთა ბაზაში რიცხული 19.0-.198- წელს დაბადებული ბ-----ის ფოტოსურათზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ

ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და გამოკვლევაზე წარმოდგენილ N9 პაკეტში არსებულ ლაზერულ დისკზე, ჩაწერილ ზ-----ას ფოტოსურათზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ I ვიდეოგრამებზე და გამოკვლევაზე წარდგენილ N8 პაკეტში არსებულ ლაზერულ დისკზე, ჩაწერილ ი-----ს ფოტოსურათზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება;

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე, არსებულ ვიდეოგრამებზე და გამოკვლევაზე წარდგენილ N7 პაკეტში არსებულ ლაზერულ დისკზე, ჩაწერილ ი-----ის ფოტოსურათზე დაფიქსირებულია სავარაუდოდ ერთიდაიგივე პიროვნების იერსახის გამოსახულება.

- გამოკვლევაზე წარდგენილ ლაზერულ დისკზე არსებული ვიდეოგრამიდან სახელწოდებით: „ც-----“ დაწყებიდან 0----- სთ-ზე, ამოღებული და გადიდებული იქნა გამოძიებისთვის საინტერესო პიროვნების ფოტოსურათი რომელსაც, მარჯვენა ხელში უჭირავს გაურკვეველი საგანი.

3.37. ექსპერტმა ვ-----მ სასამართლო სხდომაზე მოწმის სახით დაკითხვისას დაადასტურა მის მიერ გაცემული ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნის სისწორე.

3.38. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს შს სამინისტროს საექსპერტო - კრიმინალისტიკური დეპარტამენტის ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის 2019 წლის 27 აგვისტოს #3--- დასკვნის თანახმად, ვიდეოჩანაწერში გამოსახულ პირთა ვინაობები კატეგორიული არ არის, თუმცა კონფლიქტში მონაწილეთა იდენტიფიცირება სრულად ხდება ბრალდებულ გ-----ის ჩვენებით (ადასტურებს, რომ დუტის ჟილეტში ჩაცმული პირი არის თვითონ, რაც შესაბამისობაშია ექსპერტის დასკვნასთან. ამასთან, სასამართლო სხდომაზე მასზე დაკვირვების შედეგადაც, ცალსახად შესაძლებელია ვიდეოჩანაწერში მისი იდენტიფიცირება), ასევე თ-----ის, ზ-----ს და ვ-----ის მონაწილეობით ჩატარებული ნივთიერი მტკიცებულების დათვალიერების ოქმებით (დათვალიერების მონაწილეებმა ამოიცნეს ი-----ი, ი-----, ვ-----ი, ზ-----). აღსანიშნავია, რომ სასამართლო სხდომაზე და დათვალიერებისას დაფიქსირებული მოწმეთა განმარტებები ვიდეოჩანაწერში დაფიქსირებული პირების ვინაობებთან დაკავშირებით, სრულ შესაბამისობაშია ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნასთან. საქმის არსებითი განხილვისას მოწმის სახით დაკითხნენ დ-----ი, ი-----, თ-----ი, ზ----- და ბ-----. აღნიშნული პირების

ინდივიდუალური მახასიათებლებიდან გამომდინარე ვიდეოჩანაწერში მათი იდენტიფიცირება ასევე მარტივად არის შესაძლებელი. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ვიდეოჩანაწერში დაფიქსირებული პირების ვინაობასთან დაკავშირებით განსხვავებული მოსაზრება არ დაუფიქსირებია დაცვის მხარეს მის დასკვნით სიტყვაში. ამდენად, სასამართლოს უტყუარად დადგენილად მიაჩნია, რომ პირი მუქი ფერის დუტის ჟილეტით და შემელოტებული თავით არის გ-----ი; მუქი ფერის ქურთუკით (ღია ფერის კაპიშონით), ზოლიანი ჯემპრით (ჩანს გახსნილი ქურთუკიდან) და მოლურჯო ფერის შარვლით არის ვ-----ი; მუქი ფერის დუტის კაპიშონიანი ქურთუკით და გამელოტებული თავით არის დ-----ი.

3.39. სასამართლო აფასებს „ვ----- ვ-----ს“ ვიდეო კამერების 2019 წლის 1 იანვრით დათარიღებულ ჩანაწერს, ჰაბიტოსკოპიური ექსპერტიზის დასკვნას, ექსპერტ ვ-----ის ჩვენებას და აღნიშნავს, რომ გამოკვლეული ვიდეოჩანაწერით ცალსახად დგინდება ფაქტობრივი გარემოებები, რომელიც უკავშირდება 2019 წლის 1 იანვარს, ქ. თ-----ში მდებარე „ვ-----ის“ ბენზინგასამართ სადგურზე განვითარებულ მოვლენებს და დაზარალებულის დაჭრის ფაქტს. ჩანაწერში მკაფიოდ ჩანს ჩხუბის ყველა მონაწილის, მათ შორის გ-----ი ქმედება, კონფლიქტის დაწყება, განვითარება და დასრულება. ცალსახაა, რომ გ-----ი ჩხუბში ჩაერთო მხოლოდ მას შემდეგ რაც მისი ძმა - დ-----ი კონფლიქტის მონაწილეებმა დააგდეს ძირს და ფეხებით გამეტებით სცემდნენ. გ-----ის კადრში შემოსვლის დროს ფიქსირდება, რომ ვ-----ი ფეხს ძლიერად ურტყამს სახის არეში დ-----ს. გ-----ი სწორედ ვ-----ისკენ მირბის და ერთხელ იქნევს ხელს. აღსანიშნავია, რომ ობიექტურად გ-----ი ხელს ვ-----ის გულ-მკერდის არემდე ვერ მიაწვდენდა (მათი განლაგებიდან გამომდინარე) და იმის გათვალისწინებითაც, რომ ვ-----მა ბრალდებულს დაახვედრა გაშლილი ფეხი, რამაც ბრალდებულს დაზარალებულის სხეულთან მიახლოების შესაძლებლობა არ მისცა. ბრალდებულის მიერ ხელის ერთხელ მოქნევის შემდეგ რამდენიმე ადამიანი გ-----ს არაერთხელ ურტყამს ხელს. აღსანიშნავია, რომ როგორც კი დ-----მა შეძლო წამოდგომა და რამდენიმე მეტრით მოშორდა მოჩხუბრებს, გ-----მაც თავი დაანება ჩხუბს და რამდენიმე მეტრის მოშორებით გაჩერდა. ამ დროს დ-----თან კვლავ მიდის დაზარალებული ვ-----ი და ძლიერად ურტყამს ხელს სახეში. სწორედ აღნიშნულის დანახვაზე, გ-----ი კვლავ მირბის ვ-----თან და უქნევს დანიან ხელს. ვ-----ი მოძრაობაში ხდის ჟილეტს გ-----ს და ძირს ეცემა. გ-----ი შორდება მოჩხუბრებს, მშვიდად ჩერდება რამდენიმე მეტრის მოშორებით, არ იწევს მოწინააღმდეგისკენ დასარტყმელად, თუმცა აღსანიშნავია, რომ მას თავდასხმის ფაქტობრივი შესაძლებლობა აქვს (ხელს არავინ უშლის), მით უფრო ხელში უჭირავს დანა და მოწინააღმდეგის მოკვლის ან ჯანმრთელობის დაზიანების სურვილის არსებობის შემთხვევაში, მით უფრო მისი ფიზიკური

შესაძლებლობიდან გამომდინარე (არის ფიზიკურად უფრო ძლიერი, ვიდრე მოწინააღმდეგე მხარეს მოჩხუბრები), თავისუფლად შეეძლო არა ერთი არამედ რამდენიმე ადამიანისათვის დანით დაზიანებების მიყენება. აღსანიშნავია, რომ გ-----ი ორივე შემთხვევაში ჩხუბში ერთვება იმ მომენტში, როდესაც მის ძმას - დ-----ს გამეტებით ურტყამენ (მათ შორის ურტყამს ვ-----ი). ვიდუოჩანაწერიდან ნათლად ჩანს, რომ გ-----ის ჩხუბში ჩართვის მიზეზი არის მისი ძმის - დ-----ის მიმართ მათ შორის ვ-----ის მიერ განხორციელებული არაერთი დარტყმა. ის გარემოება, რომ დ-----ის ფეხზე წამოდგომისა და მოჩხუბრებისაგან გამოცლის შემდეგ გ-----იც შორდება მოჩხუბრებს, მათ თავს არ ესხმის, არ იწევს მათზე დასარტყმელად (ასეთის შესაძლებლობა ცალსახად აქვს), თავად არცერთ შემთხვევაში არ იწყებს ჩხუბს, ჩერდება მოშორებით და მხოლოდ მაშინ ერთვება ჩხუბში, როდესაც მის ძმას ურტყამენ, ერთმნიშვნელოვნად მიუთითებს გ-----ის მხრიდან არა ვინმეს მოკვლის განზრახვაზე ან ჯანმრთელობის დაზიანების სურვილზე, არამედ მისი ძმის ჯანმრთელობის დაცვისა და თავდამსხმელების მოგერიების ინტერესზე. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ ვიდუოჩანაწერი, რომელიც მაღალი მტკიცებულებითი ძალით გამოირჩევა ერთმნიშვნელოვნად და უტყუარად იძლევა ფაქტობრივი გარემოებების დადგენის შესაძლებლობას. კონფლიქტში მონაწილე მოწმეთა ჩვენებები, რომელიც არის ზოგადი და რიგ შემთხვევებში წინააღმდეგობრივი, სასამართლოს არ აძლევს ვიდუო ჩანაწერისაგან განსხვავებული ფაქტობრივი გარემოებების დადგენის შესაძლებლობას.

3.40. ამდენად, ზემოაღნიშნული მტკიცებულებების შეფასების შედეგად სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ გ-----მა ძმის - დ-----ის დაცვის მიზნით (ჯანმრთელობის დაცვის მიზნით), რათა შეეჩერებინა დ-----ზე თავდასხმა (მუშტების/ფეხების დარტყმა), დანა ერთხელ დაარტყა ვ-----ს გულ-მკერდის მიდამოში. დაზარალებულმა მიიღო ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება.

4. სამართლებრივი შეფასება:

4.1. სასამართლო განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 108-ე მუხლით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია განზრახი მკვლელობისათვის. ამ დანაშაულის შემადგენლობისათვის აუცილებელია სუბიექტის განზრახი ქმედების (მოქმედება ან უმოქმედობა) შედეგად დანაშაულებრივი შედეგის დადგომა - სიკვდილის სახით. ასევე აუცილებელია მიზეზობრივი კავშირის არსებობა ჩადენილ ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. რაც შეეხება დანაშაულის მოტივს, იგი მრავალფეროვანია და შესაძლებელია აღმოცენდეს მაგალითად: შურისძიების, ეჭვიანობის, შელაპარაკების ნიადაგზე. სასამართლო დამატებით აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 108-ე მუხლით გათვალისწინებული

მკვლელობა შეიძლება ჩადენილ იქნეს მხოლოდ განზრახ. ამდენად, სასამართლომ უნდა შეაფასოს რამდენად მოიცავდა გ-----ის განზრახვა ვ-----ის სიცოცხლის მოსპობას, ჰქონდა თუ არა ბრალდებულს დანაშაულის ბოლომდე მიყვანის შესაძლებლობა და რის გამო არ დადგა სასიკვდილო შედეგი.

4.2. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ ქმედების სამართლებრივი შეფასება - ბრალდებულის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მინიჭება სწორედ მხარეთა მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად, სასამართლოს ვალდებულებაა. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეზე არსებული მტკიცებულებებით დადგენილია, რომ გ-----მა ვ-----ს მიაყენა ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება, მაგრამ მოცემულ შემთხვევაში სასამართლომ უნდა შეაფასოს გ-----ს რომელი დანაშაული შეერაცხება ბრალად (მისი ქმედება წარმოადგენს მკვლელობის მცდელობას, თუ ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანებას აუცილებელი მოგერიების ფარგლების გადაცილებით), თუ მისი ქმედება არ იყო მართლსაწინააღმდეგო/ბრალეული.

4.3. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულის ქმედების დაკვალიფიიცირება საქართველოს სსკ-ის 19-108-ე მუხლით, სამართლებრივად არამართებულია და გ-----ის ქმედება უნდა გადაკვალიფიიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 122-ე მუხლზე, შემდეგ გარემოებათა გამო:

4.4. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 122-ე მუხლით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია ჯანმრთელობის მძიმე ან ნაკლებად მძიმე დაზიანებისათვის აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს გადაცილებით. ჯანმრთელობის მძიმე ან ნაკლებად მძიმე დაზიანება აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს გადაცილებით განზრახი ძალადობრივი დანაშაულია, რომლისგანაც სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა. იმის დასადგენად, ჰქონდა თუ არა ადგილი აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს გადაცილებას, მხედველობაში უნდა იქნეს მიღებული ხელმოყოფთა რაოდენობა, მათი შეიარაღება, სქესი, ასაკი, ფიზიკური მდგომარეობა, შემთხვევის დრო, ადგილი და ა.შ.

4.5. სასამართლო განმარტავს, რომ იმისათვის რათა ზუსტად დადგინდეს გადასცილდა თუ არა პირის მოქმედება აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს, პირველ რიგში უნდა დადგინდეს, იმყოფებოდა თუ არა იგი აუცილებელი მოგერიების მდგომარეობაში, ხოლო შემდეგ განისაზღვროს დაცვის მართლზომიერების ფარგლები.

4.6. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 28-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მართლსაწინააღმდეგოდ არ მოქმედებს ის, ვინც ამ კოდექსით გათვალისწინებულ ქმედებას ჩაიდენს აუცილებელი მოგერიების

მდგომარეობაში, ესე იგი ვინც მართლსაწინააღმდეგო ხელყოფისას დააზიანებს ხელყოფს თავისი ან სხვისი სამართლებრივი სიკეთის დასაცავად. ამავე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, აუცილებელი მოგერიების უფლება პირს აქვს იმის მიუხედავად, შეუძლია თუ არა მას თავიდან აიცილოს ხელყოფა ან საშველად მოუხმოს სხვას.

4.7. ამდენად, სასამართლო განმარტავს, რომ აუცილებელი მოგერიება შესაძლებელია როგორც საკუთარი, ასევე სხვისი სამართლებრივი სიკეთის დასაცავად. აუცილებელი მოგერიების დროს თავდასხმა უნდა იყოს ობიექტურად, რეალურად საშიში და მომგერიებელს სუბიექტურად უნდა ჰქონდეს თავდაცვის მიზანი. აღნიშნული სტრუქტურულად გამოიხატება უკიდურეს მდგომარეობაში, უკიდურესობით გამოწვეულ მოქმედებაში და თავდაცვის სურვილში. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ხელყოფა გარდა იმისა, რომ უნდა იყოს რეალური, იგი უნდა იყოს ასევე მართლსაწინააღმდეგო, იმწუთიერი, რელევანტური ანუ სოციალურად მნიშვნელოვანი და სამართლებრივი სიკეთის დაცვის სურვილით განხორციელებული. ასევე გადაცილებული არ უნდა იქნეს აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს.

4.8. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 28-ე მუხლის მ--- ნაწილის თანახმად, აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს გადაცილება ნიშნავს მომგერიებლის მიერ თავდაცვის აშკარა შეუსაბამობას მასზე თავდასხმის სახიათთან ან საშიშროებასთან.

4.9. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ პირი აუცილებელი მოგერიების მდგომარეობაში იმყოფება იმ შემთხვევაში, როდესაც მის მიმართ ხორციელდება მართლსაწინააღმდეგო ხელყოფა, ხელყოფა იმწუთიერი და რეალურია, ხოლო მომგერიებლის მიერ ჩადენილი ქმედება კი უკიდურესობით გამოწვეული მოქმედებაა, რაც გულისხმობს იმას, რომ ეს უნდა იყოს აუცილებელი თავდაცვითი ქმედება, რომელიც გათვალისწინებულია ხელყოფის მოგერიებისთვის და **წარმოადგენს შედარებით მსუბუქ თავდაცვის საშუალებას**. მართალია, აუცილებელი მოგერიების დროს არ არსებობს სამართლებრივ სიკეთეთა შესაბამისობის მოთხოვნა, **მაგრამ თავდაცვა არ არის მართლზომიერი სამართლებრივ სიკეთეთა აშკარა შეუსაბამობის დროს**. არ შეიძლება ადამიანს სიცოცხლე მოუსპო ან მძიმე დაზიანება მიაყენო იმ შემთხვევაში, როცა აშკარად შესაძლებელია თავდაცვის განხორციელება შედარებით უფრო ნაკლები ზიანის მიყენების გზით. ამასთანავე, უნდა დადგინდეს მომგერიებლის სუბიექტური დამოკიდებულება, კერძოდ, მოგერიება უნდა იყოს სამართლებრივი სიკეთის დაცვის სურვილით განხორციელებული (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2016 წლის 20 მაისის №593აპ-15 განაჩენი, სამოტივაციო ნაწილი, პუნქტი 4).

4.10. სასამართლო აღნიშნავს, რომ სწორი სამართლებრივი

კვალიფიკაციისთვის აუცილებელია დეტალურად შეფასდეს საქმის ფაქტობრივი გარემოებები, რომლის ანალიზის საფუძველზეც შესაძლებელი იქნება განისაზღვროს რისკენ იყო მიმართული გ-----ის ქმედება, იგი მოქმედებდა ვ-----ის მოკვლის ან ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანების განზრახვით, თუ საკუთარი/ძმის სიცოცხლის ანდა ჯანმრთელობის დასაცავად.

4.11. სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ გარემოებას წარმოადგენს ის, რომ კონფლიქტი დ-----ს (ახლდნენ მეგობრები) და დაზარალებულ ვ-----ს შორის (რომელსაც ასევე ახლდა რამდენიმე მეგობარი) წარმოიშვა 2019 წლის 1 იანვარს, საღამოს საათებში, ს----- მდებარე სამრეცხაოს მიმდებარე ტერიტორიაზე, რომელიც გაგრძელდა იმავე ქუჩაზე მდებარე „ვ-----ის“ ბენზინგასამართი სადგურის ბაქანზე. ჩხუბის მიმდინარეობისას, როდესაც დ-----ის ჯანმრთელობას საფრთხე შეექმნა, ჩხუბში ჩაერია გ-----ი. ვიდეოჩანაწერით ერთმნიშვნელოვნად დგინდება, რომ ორივე შემთხვევაში გ-----ის ჩხუბში ჩართვის მიზეზი იყო მის ძმაზე - დ-----ზე განხორციელებული თავდასხმა/ფიზიკური ძალადობა.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ დ-----ზე განხორციელებული თავდასხმა/ფიზიკური ძალადობა იყო იმწუთიერი (დაზარალებული და მისი თანმხლები პირები ფიზიკურად ძალადობდნენ წაქცეულ/ფეხზე მდგომ დ-----ზე), რეალური და მართლსაწინააღმდეგო (ვ-----ისა და მისი მეგობრების მხრიდან წაქცეულ/ფეხზე მდგომ დ-----ს სახისა და ტანის არეში ინტენსიურად მოხვდა თავდამსხმელთა ფეხები/ხელები და დარტყმების გაგრძელების შემთხვევაში ჯანმრთელობის სხვადასხვა ფორმით დაზიანების რისკი რეალური იყო), გ-----ის ქმედება (დაზარალებულისათვის დანის დარტყმა) გამოწვეული იყო უკიდურესობითა (ძმის ცემით) და თავდაცვის (სამართლებრივი სიკეთის დაცვის) სურვილით. გ-----ს, რომ ამოძრავებდა თავდაცვის სურვილი (თავდამსხმელის მოგერიების სურვილი) და არა ვ-----ის მოკვლის ან ჯანმრთელობის დაზიანების განზრახვა, აღნიშნულს მოწმობს ის გარემოებაც, რომ ბენზინგასამართ სადგურზე ორივე შემთხვევაში გ-----ის ჩხუბში ჩართვის მიზეზი იყო ძმის - დ-----ის ცემა. ბრალდებული მხოლოდ ორჯერ ჩაერია ჩხუბში, მაშინ როდესაც აშკარა საფრთხე შეექმნა ძმის - დ-----ის ჯანმრთელობას. კონფლიქტური სიტუაციის განმუხტვის შემდეგ, ორივე შემთხვევაში ბრალდებული მოჩხუბრებისაგან რამდენიმე მეტრში გაჩერდა, კინძეხე დასარტყმელად არ გაუწევია და დანა ხელმეორედ არ დააურტყამს ვ-----ისთვის ან მისი თანმხლები პირებისთვის. ბრალდებულს მისი ქმედებებით არ გამოუხატავს კონფლიქტის განახლების, გაგრძელების ან გამწვავების სურვილი. მოწინააღმდეგე მხარეს მოჩხუბარი ადამიანების მოკვლის ან ჯანმრთელობის დაზიანების განზრახვის არსებობის შემთხვევაში, გ-----ს (მისი ფიზიკური შესაძლებლობებისა და დანით შეიარაღების

პირობებში) ჰქონდა რეალური შესაძლებლობა დაზარალებულისთვის და მისი თანმხლები პირებისათვის მიეყენებინა არაერთი ჭრილობა, რაც მას არ განუხორციელებია. აღსანიშნავია, რომ მას შემდეგ რაც თავდამსხმელებმა თავი დაანებეს დ-----ს, ბრალდებულის გაერიდა მოჩხუბრებს. გ-----ს არც ამ მომენტში უცდია თავდასხმა დაზარალებულ მხარეზე და არც რაიმე პროვოკაციული მოქმედება განუხორციელებია კონფლიქტის განახლების მიზნით.

4.13. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ თუ შედარებით უფრო მსუბუქი საშუალებით შესაძლებელია ხელყოფის აღკვეთა იმავე ეფექტურობით, ასეთ შემთხვევაში უფრო მძიმე საშუალების გამოყენებით პირი სცდება აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს, რაც სსკ-ით დასჯად ქმედებას წარმოადგენს (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2016 წლის 20 მაისის №593აპ-15 განაჩენი, სამოტივაციო ნაწილი, პუნქტი 15). საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ აღნიშნა, რომ ვინაიდან დ.ც-ვის მიყენებული დაზიანებისა და ასევე, იმის გათვალისწინებით რომ **ლ.ფ არ იყო შეიარაღებული რაიმე საგნით**, არ იყო აუცილებელი ლითონის მილის არაერთხელ ჩარტყმა თავისა და სხეულის სხვა მიდამოებში, რამაც გამოიწვია კიდევ ლ.ფ-ის ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2016 წლის 20 მაისის №593აპ-15 განაჩენი, სამოტივაციო ნაწილი, პუნქტი 16). საქართველოს უზენაესმა სასამართლომ მიიჩნია, რომ აღნიშნული წარმოადგენდა სსკ-ის 122-ე მუხლით გათვალისწინებულ დანაშაულს - ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანებას აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს გადაცილებით. მსგავსი მიდგომა გატარებული აქვს საქართველოს უზენაეს სასამართლოს ასევე მის სხვა გადაწყვეტილებებშიც, მათ შორის 2014 წლის 12 თებერვლის განაჩენშიც, სადაც ბრალდებულის ქმედება დაკვალიფიცირებული სსკ-ის 19,108-ე მუხლით გადააკვალიფიცირა 122-ე მუხლზე (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს 2014 წლის 12 თებერვლის №142აპ-14 განაჩენი).

4.14. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ანალოგიურ მოცემულობასთან გვაქვს საქმე ამ შემთხვევაშიც. გამოკვლეული მტკიცებულებების საფუძველზე უტყუარად დადგენილია, რომ გ-----ი იმყოფებოდა აუცილებელი მოგერიების მდგომარეობაში, თუმცა ვინაიდან ამ შემთხვევაშიც ვ-----ი და მისი თანმხლები პირები არ იყვნენ შეიარაღებულები (მხოლოდ ერთ მათგანს ეჭირა კონფლიქტისას რკინის ნაჭერი, რომელიც დ-----ისთვის არ დაურტყამს და მხოლოდ მუშტებს/ფეხებს ურტყამდნენ დ-----ს), შედარებით ძლიერი ფიზიკური მონაცემების მქონე გ-----მა სიციცხლისათვის სახიფათო - გულ-მკერდის მიდამოში დანის ვ-----ისთვის დარტყმით, გადაამეტა აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს, რამაც გამოიწვია ვ-----ის ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანება.

4.15. საქართველოს კონსტიტუციის მ---0 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, არავინ არ არის ვალდებული ამტკიცოს თავისი უდანაშაულობა. ბრალდების

მტკიცების მოვალეობა ეკისრება ბრალმდებელს. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, დადგენილება ბრალდებულის სახით პირის პასუხისმგებლობაში მიცემის შესახებ და გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

4.16. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ აღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთაოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და, ამდენად, სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას ქმნის. **მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი** წარმოადგენს იმის გარანტიას, რომ სახელმწიფო მოხელეთა **თვითნებობისა თუ შეცდომების** შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. სამართლებრივი სახელმწიფო გულისხმობს ისეთი სამართლებრივი სისტემის არსებობას, რომლის პირობებშიც პირის წინააღმდეგ განხორციელებული მართლმსაჯულების ღონისძიებები - ბრალდება და პასუხისმგებლობის დაკისრება უნდა განხორციელდეს ადეკვატური სტანდარტების შესაბამისად (იხ.: საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე საქართველოს მოქალაქე ზ----- საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ, 2015 წლის 22 იანვარი, სამოტივაციო ნაწილი, პუნქტი 2.).

4.17. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ ბარბერას (Barberà) და სხვათა საქმეზე განმარტებულია, რომ პროკურატურამ უნდა წარადგინოს საკმარისი მტკიცებულებები იმისათვის რათა პირის მსჯავრდება მოხდეს (იხ.: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain, პუნქტი 77.). უდანაშაულობის პრეზუმფცია დაირღვევა, თუ მტკიცების ტვირთი ბრალდების ნაცვლად დაცვას დაეკისრება (იხ.: ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2001 წლის 20 მარტის გადაწყვეტილება საქმეზე Telfner v. Austria, პუნქტი 15).

4.18. ამდენად, მოცემულ შემთხვევაში ბრალდების მხარემ ვერ წარმოადგინა დამაჯერებელ და უტყუარ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რითაც დაადასტურებდა გ-----ის მიერ საქართველოს სსკ-ის 19-108-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენას. მხოლოდ დაზარალებულისა და მისი თანმხლები პირების ურთიერთშეუსაბამო ჩვენება (უშუალოდ დანის დარტყმის მომენტში განვითარებულ მოვლენებთან მიმართებით) არ არის საკმარისი გ-----ის სსკ-ის 19-108-ე მუხლით

ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულში დამნაშავედ ცნობისათვის.

4.19. ზემოაღნიშნული გარემოებების ერთობლივად შეფასების შედეგად სასამართლოს მიაჩნია, რომ თავდასხმა, რომელიც ბრალდებულ გ-----ის ძმაზე - დ-----ზე განხორციელდა ვ-----ისა და ამ უკანასკნელის თანმხლები პირების მიერ, იყო რეალურად საშიში, იმწუთიერი, მართლსაწინააღმდეგო და მომგერიებელ გ-----ს ობიექტურად ჰქონდა თავდაცვის მიზანი, თუმცა გამოყენებული საშუალება აშკარად შეუსაბამო აღმოჩნდა მასზე თავდასხმის ხასიათსა და საშიშროებათან. მოცემულ შემთხვევაში მის მიერ თავდაცვის მიზნით განხორციელებული მოქმედება - დაზარალებულისათვის დანით გულ-მკერდის მიდამოში ჭრილობის მიყენება წარმოადგენს ჯანმრთელობის მძიმე დაზიანებას აუცილებელი მოგერიების ფარგლებს გადაცილებით, შესაბამისად, ბრალდებულის ქმედება დაკვალიფიცირებული საქართველოს სსკ-ის 19-108-ე მუხლით, უნდა გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სსკ-ის 122-ე მუხლზე და მას მსჯავრი უნდა დაედოს აღნიშნული კვალიფიკაციით.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მ--- ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. განაჩენის 5.1. და 5.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების

გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

5.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 122-ე მუხლი, რომლითაც გ-----ს მსჯავრი უნდა დაედოს სასჯელის სახედ და ზომად ითვალისწინებს - ჯარიმას, ან გამასწორებელ სამუშაოს ვადით ექვს თვემდე ან თავისუფლების შეზღუდვას ვადით ერთ წლამდე ანდა თავისუფლების აღკვეთას იმავე ვადით. ამდენად, სასამართლო იმსჯელებს და შეაფასებს გ-----ის პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების გათვალისწინებით, რომელი სასჯელი იქნება პროპორციული/თანაზომიერი და უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.5. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო სასჯელის დანიშნისას ითვალისწინებს გ-----ის მიერ ჩადენილი ქმედების საზოგადოებრივ საშიშროებასა და ხასიათს (ჩადენილია ჯანმრთელობის წინააღმდეგ მიმართული ძალადობრივი ხასიათის ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაული), ქმედების განხორციელების სახესა და ხერხს (გ-----მა აუცილებელი მოგერიების ფარგლების გადაცილებით ვ-----ს დანით გულ-მკერდის მიდამოში მიაყენა ერთი ნაკვეთი ჭრილობა), მართლსაწინააღმდეგო შედეგს (ვ-----მა მიიღო ჯანმრთელობის მძიმე ხარისხის დაზიანება), მის პირად და ეკონომიკურ პირობებს, გ-----ის კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს, დანაშაულის ჩადენის მოტივს/მიზანს - (ბრალდებული ცდილობდა ძმის ჯანმრთელობის დაცვას), ასევე იმ გარემოებას, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებები გ-----ის პიროვნების უარყოფითად შეფასების შესაძლებლობას არ იძლევა და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, ბრალდებულს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა.

5.6. **დემოკრატიულ სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს.** სასჯელი სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებული საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვინაიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწინებით. სასჯელის სახით გამოყენებული თავისუფლების

აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

5.7. ამდენად, განაჩენის 5.5. პუნქტში მითითებული გარემოებების გათვალისწინებით სასამართლოს მიზანშეწონილად მიაჩნია გ-----ის სასჯელის ზომად განესაზღვროს ერთი წლით თავისუფლების აღკვეთა, რაც ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის, მისი საზოგადოებრივი საშიშროებისა და გ-----ის პიროვნების გათვალისწინებით, ასევე სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის მოთხოვნებიდან გამომდინარე, სრულად შეესაბამება სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს (სასჯელის მიზნებს).

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. გ-----ის ქმედება დაკვალიფიცირებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 19-108-ე მუხლით გადაკვალიფიცირდეს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 122-ე მუხლზე.
2. გ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 122-ე მუხლით და სასჯელად განესაზღვროს 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა.
3. გ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმდეს.
4. გ-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს დაკავების მომენტიდან - 2019 წლის 2 იანვრიდან.
5. საქმეზე არსებული ნივთიერი მტკიცებულებები:

- ელექტრონული დისკები, გ-----ის ფოტო ნიმუში, ვ-----ის ფოტო ნიმუში, ი----- ფოტო ნიმუში, თ-----ის ფოტო ნიმუში, ი-----ის ფოტო ნიმუში, ზ-----ს ფოტო ნიმუში, გ-----ის ფოტო ნიმუში, ბ-----ის ფოტო ნიმუში, დ-----ის ფოტო ნიმუში შენახულ იქნეს სისხლის სამართლის საქმის შენახვის ვადით;
- 1 მეტალის მილი სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეს კანონიერ მესაკუთრეს;
- მოწითალო ფერის ლაქის ნიმუში, ანაწმენდები, მიკრონაწილაკები საკონტროლო ნიმუშთან ერთად, მოწითალო ფერის ლაქები საკონტროლო ანაწმენდებთან ერთად, ნერწყვის ნიმუშები, ვ-----ისგან აღებული

ნიმუშები სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს;

- გ-----ის ბინის ჩხრეკისას ამოღებული ერთი დანა სისხლის სამართლის საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ განადგურდეს;

- გ-----ის ბინის ჩხრეკისას ამოღებული 1 ცალი კაპიშონიანი ჟილეტი, გ-----ის ტანსაცმელი, ვ-----ის ტანსაცმელი, ვ-----ის პირადი ნივთები საქმეზე საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ დაუბრუნდეთ კანონიერ მესაკუთრეებს;

6. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

7. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის მეშვეობით.

მოსამართლე

იაშვილი

ალექსანდრე